

Τῇ λέτοι αὐτοῦ μηνὸς αὐγούστου
† Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου,
Ἄρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ὕπαγος δὲ Δι

Ἄρχος Δέος Κυρίῳ ος καὶ εἰ πεφανενημιν

ευλόγη με νος ο ερχομενος εν ο νοματι Κυρίου

Στίχος 1. Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ως ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
Όνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Ἄρχος Δέος Κυρίῳ ος καὶ εἰ πεφανενημιν

ευλόγη με νος ο ερχομενος εν ο νοματι Κυρίου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ως ἄνω)

Ἄπολυπίκιον
Τοῦ Ἅγίου Ἀλεξάνδρου.
Ὕχος δὲ Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὕχος ἦ Δι

Ἄ^MΤον θει ον Α λεξανδρον και Ι ε ραρ
χην κλει νον τον στυλον της πιστεως τον α
ρι στε α Χρι στου εν δο ζως τι μη σω
μεν α παν τες συ νελ θον τες ως Α ρει ει
ου την λυ μην προρ ρι ζον ε κτε μον τα και ρη
το ρων α θε ε ων αι ρε σε ως ρη ζαν τα
πλο κας μα χαι ρα του Πνευ μα τος
Δόξα Πατρὶ... (Τό ώς ὄνω)

Ἄχος δὲ Δι

Καὶ νῦν...Θεοποίουν. ἔτι Το απ αἱ ω νος α

πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω στον μυ στη ρι

ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι γης

πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω

σει σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ

περ η μων κα τα δε ζα με νος δι ου α

να στη σας τον πρω το ο πλα στον ε σω

σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω

ων

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν, Κάθισμα.
Ὕχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Ἄλέξανδρε σοφέ, παρεστὼς τῇ Τριάδι,
ἴκέτευε εύρεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ἡμᾶς τοὺς
ὅμνοῦντάς σε, ως προστάτην θερμότατον, χάριν,
ἔλεος καὶ ἴλασμὸν τῶν πταισμάτων, ὅπως
ἄπαντες, δοξάζωμεν ἐκ καρδίας, Θεὸν τὸν
φιλάνθρωπον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν τοῦ Δεσπότου δοχεῖον,
ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς
ἀπογνώσεως καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. Σὺ
γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία καὶ βοήθεια,
καὶ κραταιὰ προστασία καὶ σώζεις τοὺς
δούλους σου.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν, Κάθισμα.

Ὕχος γ'.
Θείας πίστεως.

Κτείνας Ἀρειον, ταῖς προσευχαῖς σου,
κέρας ὕψωσας, τῶν Ὁρθοδόξων ἀριστεὺς τῆς
εὐσεβείας γενόμενος, καὶ εὐλαβείας στησάμενος
τρόπαιον, Ὁρθοδοξία τὴν πίστιν ἐστήριξας,
Πάτερ ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ίκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μή με Δέσποινα, τῆς προστασίας, τὸν πανάθλιον ἀποστερήσῃς, τὸν ἐν πολλοῖς περιπεσόντα τοῖς πταίσμασιν· ἀλλ' ὡς τεκοῦσα Θεὸν τὸν φιλάνθρωπον χάσμα, ρέρυπωμένου σαρκὸς ἀμαρτήμασι, Μῆτερ ἄνανδρε, αὐτὸν ἔκτενῶς ἵκέτευε, ἔκνυψαι με ρύπου τῶν παραπτώσεων.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ὕχος πλ. δ!

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Δυσσεβείας μὴ φέρων τὸν ἔδρασμόν, τοῦ ἀνόμου μὴ θέλων τὰς ἐκδοχάς, εἰσέδυς εἰς τὰ ἄδυτα, διαπύροις σου δάκρυσι, τὸν Θεὸν ἱκετεύων, ἐκθρίψαι τὸν Ἀρειον, Ὁρθοδοξίαν συλλοῦντα ἀθέοις διδάγμασιν. Ὅθεν ὁ δικαίων εἰσακούων ἐν τάχει, πρὸς σήν, οὐκ ἀνένευσε μετὰ πίστεως αἴτησιν, Ἱεράρχα Ἀλέξανδρε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων, ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐօρτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην

ύμνησωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν παράδεισον, τῆς Εὗας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεσις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. Διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Γίῳ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὔσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἡχου.

Ἄρχος ἄλλος

ἔ
λκ Εκ νε ο τη το ος μου Διπόλ λα α
 πο λε μει με πα θη λ αλλ αυ τος αν τι λα
 βου και σω σον Σωτηρ μου Δις
 ἔ
λκ Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
 πο του Κυ ρι ου λ ως χορ τος γαρ πυ ρι ε
 σε σθεα πε ξη ραμ με νοι λ
 ἔ
λκ Δο ξα Πα τρι και Γι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι λ
 ἔ
λκ Η γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
 ου ου ται λ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

Π Β

ται ⁶_λ τη Τρι α δι κη Mo να α δι i ε ρο

κρυ φι ως ⁶_λ

χ ^M χ B

⁶_λ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νων α μην ⁶_λ

Π Β

⁶_λ Η γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα

της χα α ρι τος ρει θρα ⁶_λ αρ δεν ο ον τα α

πα σαν την κτι ισιν προς ζω ο γο νι i αν ⁶_λ

Μ Β

Προκείμενον ⁶_λ Οι I ε ρεις σου Κυ ρι ε εν

δυ σον ται δι και ο συ νην ^Δ_λ και οι ο σι

οι οι σου α γαλ λι α σει α γαλ λι α σον

ται ⁶_λ Δις

Στίχος. Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Το τρίτον

M B

ε
λ⁶Οι I ε ρεις σου Κυ ρι ε εν δυσονται
δι και ο συ νην ^{z'}λ⁶και οι ο σι οι οι σου α γαλ
λι α σει α γαλ λι α σον ται αι αι αι αι ⁶λ⁶

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Πᾶσα Πνοή Αἰνεσάτω

‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

‘Ο Χορός: χ^N κ κ κ + κ κ κ κ
λ Ḫυ ρι ε ε λε η σον δι

‘Ο Ιερεύς: “Οτι Ἀγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...”

‘Ο Χορός: 5 Δ 5 Δ
Δ Ḫ μη ην Δ

χ Δ 3 κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ
π α α α σα πνο η 3 αι νε σα τω τον 3

3 | κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ
κυ ρι ον 6 (Δις)

Τὸ τρίτον 6 Δ 5 Δ 5 Δ
Δ Ḫι νε σα τω πνο η Δ πα σα

τον κυ ρι ο ο ον Δ

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. ‘Ο χορός:

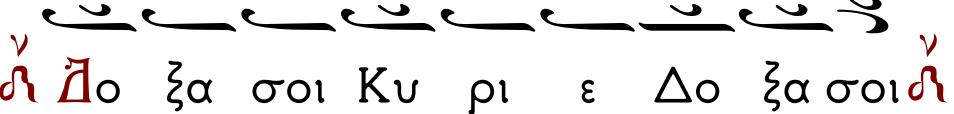
χ^N κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ
λ Ḫυ ρι ε ε λε η σον κυ ρι ε ε
κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ
λε η σον κυ ρι ε ε λε η σον δι

‘Ο Διάκονος: Σοφία. ’Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου. ‘Ο Ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός: Δικαιοπνευματισου

‘Ο Ιερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγιου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορός: Δόξα σοι Κύριε Δόξα σοι

‘Ο Ιερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

‘Ο Νέψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνω ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ αρίνεσθαι σε.

Ίδοù γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἄμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστεα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἄμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὺς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἔξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἄχος Δι

Ἄχος ζα Πα τρι και γι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι

Ταις του ε ρα αρχου πρεσβει αις ε

ε λε η μον ε ζα λει ψον τα πλη θη ρτων ε

μωων εγ κλη ματων

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ταις της Θε ο το ο κου πρεσβει αις ε

ε λε η μον ε ζα λει ψον τα πλη θη ρτων ε

μωων εγ κλη ματων

Εἶτα Ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.
Ὕποκρίσις πλ. β'.

π ^Π ε λε η σον με ο Θε ος ^Δ ρ κα τα
 το με γα ε λε ος σου ^Δ ρ και κα τα το
 πληθος των οι κτοιρμων σου ^Δ ρ ε ζα λειψον ^Δ ρ
 το α νο ο μη μα α α α μου ^Π
 π ^Π εν δο ξε τρι σμα καρ α γι ω ω
 τα α α τε ε Πα α τερ ^Δ ρ ο ποι μη η η νο
 κα λος ^χ και του αρ χι ποι με νος Χρι στου μα
 θη της ^Δ ρ ο τι θεις την ψυ χην α αυ του υ πε
 ε ε ερ τωων προ βα α α α των ^Π Au τος
 και νυν πα νευ φη η η με ^χ Θε ο φο ρε A α

λε ξα αν δρε ^Δ αι τη σαι πρε σβει αι αις σου δω ρη
 θη η η ναι η μιν το με ε γα ε ε ε λε ε
 ε ο ο ο ο ο ο ο ος ^Δ ^ξ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

χ ^Δ
Ἄ. Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε
+ ε λε η σον Ἄ. Κυ ρι ε ε λε η
σον β. (δῆς)

β ^Δ
Ἄ. Κυ ρι ε ε λε η σον Ἄ. Κυ ρι
+ ε ε λε η σον Ἄ. Κυ ρι ε ε λε η σον β.
β. ^B Κυ ρι ε ε λε η σον Ἄ. Κυ ρι
+ ε ε λε η σον Ἄ. Κυ ρι ε ε λε ε η
σον β.

΄Ωδὴ α!

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

΅Ηχος δ!

΄Ο Ειρμὸς

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι
Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων,
καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα. (**Δις**)

Στίχ. ‘Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄφράστου τοῦ τόκου σου, εἰκὼν ἐγράφη
σαφέστατα ἐν θαλάσσῃ, Δέσποινα, ποτὲ ἀβάτῳ
τε, μετὰ πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ μεινάσῃ, νηδύος
σου ὡς ἄφθαρτος μετὰ τὴν κήυσιν.

Στίχ. ‘Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Βοῶ σοι γηθόμενος, χαῖρε Παρθένε
πανάμωμε, ἡ κλίμαξ ἦνπερ ποτέ, σαφῶς
ἐώρακεν Ἰακὼβ ἡμῖν, ὡς γέφυραν εἰς πόλιν,
φύσιν τῶν ἀνθρώπων μεταβιβάζουσα.

Στίχ. ‘Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γεραίρομεν ἄσμασι, σὲ τὴν λυχνίαν τὴν
πάγχρυσον, τὴν ὅντως ἐπτάφωτον, ὡς τοῖς
χαρίσμασι, πνεύματος ἐπτά, οὖσαν
πεποικιλμένην, ἐν οἷς τοὺς ὑμνοῦντάς σε,
φώτισον Δέσποινα.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἥδη δεινότατα, ὑποπεσὼν δεινοῖς πάθεσι,
τῇ προστασίᾳ σου προστρέχω Πάναγνε, καὶ ἐκ
θλίψεως βοῶ ὁ τάλας, Σύ γε, ἐκ τούτων
ἀνάστησον, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου,
 Ὡχος δ!
 Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον, τῆς οἰκουμένης
 τὸν κήρυκα, τὸν θεῖον Ἀπόστολον, καὶ ὑπηρέτην
 Χριστοῦ, τίς ισχύσειεν, ἀξίως εὐφημῆσαι, τὸν
 θεομαρτύρητον, Κυρίου Πρόδρομον;

Στίχ. Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο θεῖος ταξίαρχος, τῶν ἀσωμάτων
 Δυνάμεων, πρὸς θεῖον ἀφίκετο, ναὸν Θεοῦ ἱερόν,
 εὐαγγέλια, κομίζων τῷ πρεσβύτῃ· Κυρίου τὸν
 Πρόδρομον, τέξῃ πρεσβύτατε.

Στίχ. Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Νηδὺς ἔνδον ἔχουσα, στεῖρα καὶ γραῦς τὸν
 πανάριστον, Προφήτην καὶ Πρόδρομον, ἀπὸ
 κοιλίας μητρός, προσεκύνησε, Χριστόν, ὃ ξένον
 θαῦμα! γαστρὶ προσφερόμενον, τῆς Θεομήτορος.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίου.

Θεοῦ Ἀρχιστράτηγος· Παρθένε, ἔφη,
θεόνυμφε, πρὸς δόμους πορεύθητι, τῆς
Ἐλισάβετ σπουδῇ· καὶ γὰρ ἔγκυον, ταύτην
εύροῦσα γνώσῃ, ὅν περ καταγγέλλω σοι, τόκον
τὸν ἄρόρητον.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὕχος δ!

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ὅτι γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνοιξωμεν σήμερον τῆς διανοίας τὰ
ὅμματα, ἐνθέως καὶ βλέψωμεν θεῖα χαρίσματα
δι’ ᾧ πρόνοια ἐδόξασεν ἡ ἄνω, ἥδη καὶ
Ἀλέξανδρον ὡς Μωϋσῆν τὸ πρότερον.

Στίχ. Ὅτι γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βροτὸς ἐπουράνιος, ἐδείχθης Πάτερ καὶ
ἄγγελος, ἐν τῇ γῇ θαυμάσιος ὡς ἵερώτατε, ὅθεν
ἥγειρας τοὺς φιλεόρτους πάντας, προσάγειν τῇ
μνήμῃ σου ὅμνον ἐπάξιον.

Δόξα...

Γεραίρομεν ἀσμασι, σὲ τὸν σεπτὸν οἱ
ἀνάξιοι καὶ πάντες προσπίπτομεν σοῦ ὡν
δεόμεθα, ἀπιτάχυνον, πρεσβεύειν τῷ Κυρίῳ,
ὑπὲρ τῶν ὅμνούντων σε Πάτερ Ἀλέξανδρε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Οἱ δοῦλοι σου Πάναγνε, οἱ σὲ σεπτῶς
μακαρίζοντες, καὶ τῇ προστασίᾳ σου νῦν
καταφεύγοντες, σοῦ δεόμεθα, ἐπίσκεψαι ἐν
τάχει, τοὺς ὁρθῶς δοξάζοντες τὸν θεῖον τόκον
σου.

·Ωδὴ γ!

Τῆς Θεοτόκου.

Ὕχος δ!

·Ο Εἱρμὸς

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ Σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον. (**Διὶς**)

Στίχ. ‘Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεήσεις ἀξίως δεξαμένη, ἡμῶν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, χαρᾶς Παρθένε ἔμπλησον, ἵνα ἐν σωτηρίᾳ σου, ὡς ὁ προφῆτις ἐκβοᾷ εὐφρανθησόμεθα πάντοτε.

Στίχ. ‘Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξέστη Ἀγνὴ Μωϋσῆς ὁ μέγας, ἐν βάτῳ Μυστήριον τὸ σόν, προβλέπων ἐμφανέστατα, καὶ γὰρ οὐ κατεκαίετο, ὥσπερ καὶ σὺ ἐν μήτρᾳ σου, τὸ πῦρ τῆς θεότητος ἔχουσα.

Στίχ. ‘Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ζωῆς πηγὴν φέρουσα Γίόν σου, χρυσῆ στάμνος μάννα ὡς ποτε, ἵνα ζωώσῃ πρέσβευε, τοὺς νεκρωθέντας πάθεσι, καὶ τοὺς ὑμνοῦντας σε ἡμᾶς σῶσον Ἀγνὴ ὡς γεννήτρια.

Στίχ. ‘Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ίσθμὸς καὶ λίμνη γενοῦ σὺ Κόρη, πέλαγος
τῶν θλίψεων δεινῶς τῶν κλυδωνιζομένων μοι,
καὶ σοὶ ἐκ βάθους κραυγάζοντι, τὸν τάραχον
κατεύνασον, καὶ εἰς λιμένα σου σῶσόν με.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου,
Ὕπαγος δ!
Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ στείρας τεχθεὶς ὁ Ἰωάννης, τὴν γλῶτταν
διέλυσε πατρός· εἰκότως καὶ γὰρ πέφυκε, φωνὴ
τοῦ Λόγου εὕηχος· καὶ εὐλογῶν ἐφθέγγετο· Σὺ
μόνος Ἄγιος Κύριος.

Στίχ. Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐδὲν τῶν παρόντων ἀγαπήσας, τὴν ἔρημον
τρέχων παροικεῖς, ὡς πόλιν θείω Πνεύματι,
δυναμωθεὶς πανένδοξε· ἀύλως δὲ ἐβίωσας, ὡς
Ἡλιοὺς ὁ θεσπέσιος.

Στίχ. Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Μὴ φέρων τοῦ βίου τοὺς θιρύβους, ὡς ὅρνις
ἐμάκρυνας σοφέ, ἐρήμοις αὐλιζόμενος· εὗρές τε
ἀναψύχοντα, τὸν σώζοντά σε Κύριον, ἐκ
καταιγίδος καὶ θλίψεως.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίου.

Ἄπηλθε πρὸς οἶκον Ἐλισάβετ, Παρθένος βαστάζουσα γαστρί, Θεὸν Λόγον τὸν ἄναρχον· ἀμφοῖν ἀσπασαμένων δέ, γνοὺς παρευθὺς ὁ Πρόδρομος, ἐκ τῆς γαστρὸς προσεκύνησεν.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὕχος δ!

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δοξάζομεν ἀπαντες ἐμφρόνως, σὲ τὸν ἀρχιθύτην τοῦ Χριστοῦ, τὸν ὄντως καταργήσαντα Ἀρείου τὰ σοφίσματα, καὶ σὺν Ἀννῃ βοήσαντα ηὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπέστη θεόφρον ἐπαξίως, ἡ χάρις τοῦ τελεταρχικοῦ, καὶ παναγίου Πνεύματος, τῇ ιερᾷ κορυφῇ, σοῦ τοῦ πιστοῦ θεράποντος, ἡ σε ποιμένα ἀνέδειξε.

Δόξα...

Ζήλῳ πυρπολούμενος τῷ θείῳ ὡς ἄλλος Ἡλίας νοητῶς, κατέσφαξας τὸν βέβηλον καὶ βλάσφημον ζῶντα Ἀρειον ὕσπερ κάκεῖνος τε ποτέ, τοὺς τῆς αἰσχύνης εἰργάσατο.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Ἴλάσθητι Ἀχραντε Παρθένε, τοῖς σοὶ καταφεύγουσιν ἡμῖν, καὶ πρέσβευε τῷ τόκῳ σου, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε, σὲ γὰρ κεκτήμεθα προστασίαν τε καὶ πρόμαχον.

Κάθισμα.

Ὕχος α' Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Πρόδρομον Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην, τιμήσωμεν πιστοί, καθαρῷ συνειδότι, ώς ἔνδοξον κήρυκα, μετανοίας διδάσκαλον, καὶ ώς Μάρτυρα, παναληθῆ τοῦ Σωτῆρος· τὴν γὰρ ὀνοιαν, τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, τὴν κάραν ἔκτεμνεται.

Δόξα... Τοῦ Ἁγίου. Ὁμοιον.

Τὴν μνήμην σου σοφέ, τὴν ἀγίαν τελοῦντες, δοξάζομεν πιστῶς, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, τὴν σὲ μεγαλύνασαν, ώς αὐτὴν προδοξάσαντα, ἵν ίκέτευε, πάσης ἀνάγκης καὶ βλάβης, ἡμᾶς ὁρύεσθαι, τοὺς εὑφημοῦντάς σε πόθῳ, Ἀλέξανδρε Ὁσιε.

Καὶ νῦν. Θεοποίον. Ὁμοιον.

Λυχνία χρυσαυγής, ἀνεδείχθης Παρθένε, τεκοῦσα ὑπὲρ νοῦν, ἐν παχύτητι ὅλης, Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον· ὅθεν λάμπρυνον, τῇ ἀγλαΐᾳ σου Κόρη, τῆς καρδίας μου, ἀβλυωπούσας τὰς κόρας, παθῶν ἀμαυρότητι.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου.
Ἔχος πλ. δ^ν Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῷ ἀηττήτῳ ἀριστεῖ τὰ νικητήρια,
ώς λυτρωθεῖσα δυσσεβῶν εὐχαριστήρια,
ἀναγράφω σοι ἡ ποίμνη σου Ἱεράρχα,
καὶ γὰρ Ἀρειον κατέκτεινας μαινόμενον,
καὶ φιλόσοφον ἐπέσχες θρασυνόμενον.
”Οθεν κράζω σοι, Χαίρε πάτερ τρισόλβιε.

Ο Οἶκος.

”**Λ**γγελος ἐξ ἀνθρώπων ἐπὶ γῆς ἀνεδείχθης,
ώς μέγας ἀληθῶς Ἱεράρχης· πάσαις γὰρ
ἀρεταῖς αὐγασθείς, ὥσπερ ἄϋλος ἀπέπτης τῶν
γεηρῶν πρὸς τὰ οὐράνια καὶ ὑπὲρ φύσιν
ἡγώνισαι. Δι’ ὃ καὶ παρ’ ἡμῶν ἀκούεις:

Χαῖρε, καλὲ Χριστοῦ ποιμενάρχα·

Χαῖρε, σοφὲ πιστῶν Ἱεράρχα.

Χαῖρε, καθαιρέτης δυσσεβῶν ὁ ἀήττητος·

Χαῖρε, οἰκουμένης ὁ φωστὴρ ὁ πολύφωτος·

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Ἐκκλησίας ὁ Κόσμος·

Χαῖρε, ὅτι παρέχεις τοῖς πιστοῖς τὴν
Εἰρήνην.

Χαῖρε, Ἱερεῦ ὁ στήσας τὸ τρόπαιον·

Χαῖρε, ἀριστεῦ ὁ κτείνας τὸν Ἀρειον.

Χαῖρε, δι’ οὗ κραταιοῦται ἡ Πίστις·

Χαῖρε, Τριάδος ὁ μέγας Μύστης.
Χαίροις Πάτερ Τρισόλβιε.
Συναξάριον.

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

Ἐστησας Ἀλέξανδρε φλεγμονὰς λόγων.
Λόγους προσευχαῖς ἐμβαλὼν πυριπνόους.
Θεῖον Ἀλέξανδρον μόρος εἶλεν τριακοστῇ.

Ἐτεροι στίχοι.

Σχοίνους διαδράς, Ἀλέξανδρε, σαρκίου,
Σχοίνισμα κλήρου χρηματίζεις Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ
θαυματουργοῦ Φαντίνου.

Στίχοι

Καὶ γῆν ὑπελθῶν θαυματουργὸς Φαντίνος,

Ἄνωθεν ἡμῖν μάννα θαυμάτων βρύει.

Φαντίνος βιότου ἀνεχάζετο ἐν τριακοστῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων δεκαὲξ
μαρτύρων τῶν Θηβαίων.

Στίχοι

Ἐρεῖς ἀριθμοῦ τυγχάνειν ἔξ καὶ δέκα
Τμηθέντας ἄνδρας ἀρτιάκις ἀρτίου

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἄγιοι ἔξι Μάρτυρες οἱ ἐν Μελιτηνῇ, ἐν τῇ θαλάσσῃ βληθέντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ
ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἡχος πᾶς τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ τοῦ Ιησοῦ Χριστοῦ
 οὐταν ρον χαραξας Μω
 σης καὶ ευθειας ας ραβδων την Ερυθραν δι
 ε τε μετωπων Ισραηλ πεζευσαν τιμητην δε
 ε πιστρε πτι κως φαραω τοις αρμασι
 κροτη σας η νωσεν μετεπ ευρους δι α γραψας μετωπων
 το αητη τον ο πλον δι ο χριστω
 ασω μεν μετωπων θεων η μων ο τιδε δοξα
 σται μετωπων
 Θεος εις τυπον μετου μυ στηρι ου
 παρα λαμβανεται μετωπων βλαστω γαρ προ

κρι ^γ ι νει τον ε ρε α ^γ τη
 στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α
^{χορός}
 νυν ε ξηνθη σε ^Δ ξυ υλον Σταυρου ^γ ^η
A' εις κρατος και στερε ε ω ω μα ^γ
 Ωδή δ' ^ρ σα κη κο α Κυ ρι ε ^δ της οι κο
 νο μι ι ας σου το μυστη ρι ον ^χ κα τε
 νο η σα τα ερ γα σου ^Δ και ε δο ζα σα
 σου την Θε ο τη τα ^δ
 Ωδή ε' ^ρ τρι σμα κα ρι ι στον ξυ υ υ λον ^δ
 εν ω ^ρ τα α θη Χριστος ^Δ ο Βα σι λευς
 και Κυ ρι ος ^δ δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω

α πα τη σας Δι τω εν σοι δε λε α σθεις Δι
 Θε ω τω προσπαγεν τισαρκι Δι τω πα ρε χο
 ον τι Δι την ει ρη νην ταις ψυχαι αις η η μων Δι
 Ωδή στ' Δι Νο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις
 Δι πα λαμας I ω νας Δι σταυρο ει δως δι εκ πε
 τα σας Δι το σω τη ρι ον πα θος προ δι ε
 τυ υ που σα φως Δι ο οθεν τρι η μερος εκ
 δυς Δι την υ περ κο σμιον A να στα α σιν
 υ πε ζω γραφη σε Δι του σαρκι προ σπα
 γεν τος Χριστου ου του Θε ου Δι και τρι η με
 ρω ε γε ερ σει Δι τον κο ο σμον φω τι ι σα αν

τος **Δ**
 ουδή ζ' ρ **Δ** εκ νο ον προ στα γμα **ρ** τυ ραν
 νου δυσ σε βους **ρ** λα ους ε κλο **ρ** νη σε **λ** πνε
 ον α πει λης και δυ σφη μι α ας **θ** ε ο στυ
 γους **Δ** ο μως τρεις Παι δας ουκ ε δει μα τωω
 σε **Δ** θυ μος **λ** θη ρι ω δης ου ου πυρ βρο μι
 ον **Δ** αλλ αν τη χου ντι δρο σο βολω πνευ μα
 α τι **Δ** πυ ρι συ νον τες ε ψα αλλον **Δ** ο υ
 περ υ μνη η το ος των Πα τε ρων και η μων
 Θε ος ευ λο γη τος ει **Δ**
 ουδή η ρ **Δ** ι νου μεν ευ λο γου μεν **Δ** και προ

σκυνουου ου με εν τον Κυριον
 Ἰ Ευ λο γει τε Παι αι αι δες Ἰ της Τρι
 α δος ι σα ριθ μοι Δη μι ουρ γον Πα τε ρα
 Θεον Ι υ μνει ει τε Ιτον συγ κα τα βαν τα
 Λο ο γον λι και το πυρ εις δρο σον με τα α
 ποι η σαν τα Ι και υ περ υ ψου τε το
 πα α σι ζω ην πα ρε χον Ι Πνευ μα πα
 να γι ον Ι εις τους αι ω ωνα α α ας Ι

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

Τιμιωτέρα.

Ὕψης πᾶς ΝῷΔὲ^NΔὲ Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κύρι ον λὲκαι η γαλ λι α σε το πνε ευ μαμου Δὲ ε πι τω Θε ω τω Σωτηριμου ΔὲΔὲ^NΔὲ Την Tη μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ Δὲκαι εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τωως Δὲτων Σε ρα φειμ Δὲτην α δι α φθι ρως Θε ον ΔὲΛοο γον τε κου σαν Δὲτην ον τως Θε ο το κον Δὲσε με γα λυ υ νο ο μεν ΔὲΔὲ^NΔὲ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την ταπει νω σιν της δου λης αυ του Δὲ ι δου γαρ Δὲ

α πο του νυν **Δ** μα κα ρι ου σι με πα
Δ α α σαι αι γενε αι **Δ**
Δ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ **Δ**
 και εν δο ξο τε ραν α συκρι ι ι τωως
 των Σε ραφειμ **Δ** την α δι α φθορως Θε ον
 Λοο γον τε κουσαν **Δ** την οντως Θε ο το κον
 σε με γα λυ υ νο ο μεν **Δ**
Δ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει
 α ο δυ να τος **Δ** και α γι ον το ο
 νο μα αυ του **Δ** και το ε λε ος αυ του **Δ**
 εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με ε νοις

→ →

αυτον

δι

Δ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ **Δ**

και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τωως

των Σε ρα φειμ **Δ** την α δι α φδο ρως Θε ον

Λοο γον τε κου σαν **Δ** την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ υ νο ο μεν

δι

Δ Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

νι αυ του **Δ** δι ε σκορ πι σεν **Δ** υ πε ρη

φανους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ των **Δ**

Δ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ **Δ**

και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τωως

των Σε ραφειμ **Δ**την α δι α φθορως Θε ον
 Λοο γον τε κουσαν **Δ**την οντως Θε ο το κον
 σε με γα λυ υ νο ο μεν **Δ**
Δ **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρο νων
 και υ υ ψω σε τα πει νους **Δ**πει νων τας ε
 νε ε πλη σεν α γα θων **Δ** και πλου του ουν τας
 ε ξα πε στει λε κε νους **Δ**
Δ **Τ**ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ **Δ**
 και εν δο ξο τε ραν α συ κρι ι ι τω ως
 των Σε ραφειμ **Δ**την α δι α φθορως Θε ον
 Λοο γον τε κουσαν **Δ**την οντως Θε ο το κον

σεμεγα λυ υ νο ο μεν

γ
δι

δι διν τε λα βε το Ισραηλ παι δος αυ

του μνη σθη ναι ε λε ε ε ους λι κα θως ε

λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η μων δι τω

Α βρα αμ δι και τω σπερ μα τι αυ του ε ως

αι ω νος

γ
δι

δι Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ δι

και εν δο ξο τε ραν α συ κρι ι ι τω ως

των Σε ρα φειμ δι την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν δι την ον τως Θε ο το κου

σεμεγα λυ υ νο ο μεν

γ
δι

Εἰτα ψάλλεται ἡ Σ' ὁδὸς

Ἄγιον στικως ει Θεο τοοο κε ε Πα
 ρα δει σος α γε ωρ γη η τως βλα
 στη σασα Χριστον Δι υφ ου τοτου Σταυρου
 Δι ζω η φορον εν γη Δι πε φυ τουουργη
 ται δεν δρον Δι δι ο νυν υ ψου με νου Δι προ
 σκυ νου ουν τες αυ τον Δι σε ε με γα λυ νο
 με ε ε ε ε εν Δι

Ἐξαποστειλάρια.

Μεθέορτον τοῦ Προδρόμου.

Ὕχος β' .

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ηρώδης ὁ παράνομος, τοῦ Προδρόμου τὴν θείαν, καὶ Ἱερὰν ἀπέτεμε, κεφαλὴν τοὺς ἔλέγχους, μὴ φέρων ταύτης ὁ ἄφρων· ὡς φρικτῆς τόλμης ὅντως! Θρηνείτω οὖν ὁ ἄθλιος, ἀνομον φόνον πράξας· ἡμεῖς δὲ νῦν, τὴν τιμίαν κάραν ὕμνοις τιμῶντες, τὸν Βαπτιστὴν γεραίρομεν, τοῦ Χριστοῦ ἐπαξίως.

Τοῦ Ἅγίου Ἀλέξανδρου.

Ὕχος β' . Γυναικες ἀκουστίσθητε.

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, Ἀλέξανδρον τὸν πάνσοφον, τὸν καθελόντα Ἀρείου, κακοδοξίαν ἔντόνως, καὶ τοὺς λαοὺς στηρίζοντα, εἰς πίστιν τὴν ὀρθόδοξον, ἀνευφημήσωμεν πάντες, χρεωστικῶς ἐκτελοῦντες τὴν Ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην.

Θεοποιόν. Ὁμοιον. Ὕχος β' .

Κυρίως Θεοτόκον σὲ ὁμολογῶ πανάχραντε, Θεὸν γὰρ ἔτεκες ὅντως, Πατρὶ τὸν δμοούσιον, καὶ σύνθρονον ὑπάρχοντα, ὡς ὁ σοφὸς ἐκήρυξεν, Ἀλέξανδρος θεοπνεύστως, οὗ

30-08-

ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην καὶ σὲ πιστῶς
ἀνυμνοῦμεν.

Εἰς τὸν Σπίχον τῶν Αἴνων. Ἰστᾶμεν σπίχους δὲ καὶ
ψάλλομεν τὰ ἔξῆς τρία Σπιχηρὰ Προσόμοια,
δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ὕχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὕχος η̄ Πα

π
χ πα α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε
π
πα α α τω ω το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι
σα α α τω ω το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι
ον π αι νει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω
ων ου βα α νω ω ω ων αι νει ει ει τε
ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι
ι ιστοις π σοι πρε ε πει Δι υ υ υ μνος τω
ω ω ω Θε ε ε ε ω ω π
ω ω ω Θε ε ε ε ω ω π
π
π ι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι

Αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του ^π_ϙ αι
 νει ει ει ει τε α α αυ τον ^π_ϙ πα σαι αι
 δυ να α α μεις α αυ του ου ου ου ^π_ϙ σοι
 πρε ε πει υ υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε
 ω ω ω ω ^π_ϙ

Σπίχος. ^π_ϙ ι νει τε αυ τον ε πι ταις
 δυ να στει αις αυ του ^π_ϙ αι νει τε αυ τον
 Δικα τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ
 του ^π_ϙ

Τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης διὰ τῆς πίστεως τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης τοῦ Χριστοῦ θεοφόρε, δι’ ὃ καὶ Βασιλείας τῆς ἀνω λαβών, μυστικῶς τὸ δηνάριον, ἀδιαλείπτως πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε σοφὲ Ἀλέξανδρε.

Σπίχος. Χ^Π — — — — —
 π[¶] Ἄι νει τε αυ τον εν η χω
 σαλ πιγ γος Ἄι αι νει τε αυ τον Ἄι εν ψαλ τη
 ρι ωκαι κι θα α ρα Ἄι

Τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης διὰ τῆς πίστεως τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης τοῦ Χριστοῦ θεοφόρε, δι’ ὃ καὶ Βασιλείας τῆς ἀνω λαβών, μυστικῶς τὸ δηνάριον, ἀδιαλείπτως πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε σοφὲ Ἀλέξανδρε.

Σπίχος. Χ^Π — — — — —
 π[¶] Ἄι νει τε αυ τον εν τυ μπα
 νω και χο ρω Ἄι αι νει τε αυ το ον Ἄι χ[¶]
 χορ δαι αις και ορ γα α νω Ἄι

Ἐν τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ καταλαμπόμενος, τὸ ζοφερὸν καθεῖλες καὶ ληρῶδες Ἀρείου, Ἀλέξανδρε τρισμάκαρ, δθεν σοφῶς δογματίσας Τριάδα Θεόν, ὑπὸ πιστῶν ἐδοξάσθης καὶ συνετῶν καὶ τὴν ποίμνην σου διέσωσας.

Σπίχος. Χ^Π — — — — —
 π^η Ἄι νει τε αυ τον εν κυμ βα
 λοις ευ η χοις Ἄι αι νει τε αυ τον εν κυμ
 βα λοις α λα λα γμου Ἄι πα σα πνο η αι νε
 σα τω τον Κυ ρι ον Ἄι

Θείαις θεόφρων ἀκτῖσι περιλαμπόμενος, τῇ
 τοῦ Θεοῦ δυνάμει, τὰς ιάσεις παρέχεις, ψυχῶν
 τε καὶ σωμάτων τοῖς πίστει καὶ νῦν, ἐπιτελοῦσι,
 τὴν μνήμην σου, Ἀλέξανδρε Πάτερ
 θαυματουργέ, μὴ ἐλλίπης ὑπερεύχεσθαι.

Δόξα. Ἡχος πλ. α!

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΑΙΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ὕψος πάρα πότε

Χριστόν τούτον τον θεόν
 ζα απατριώντας
 και αἰ γίων
 μα α α τι πάρα
 οσι ε πα α α α τερπάτην ευ
 σε βει ει α ας το ον δρο ο ο μον πάκα τα πα
 α αυ λο ον τε λε ε ε σας πάτης δι και ο
 συ νης τον στε ε φα α α α νο ον ε
 πα ξι 1 1 1 1 ως ε ε κο ο ο μι
 1 1 1 σω πάρα γαρ ε να αρ κη η σας μα
 α κα α α ρι 1 1 1 ε πάντω της α

αρε ε ε τη η ης α α α γω ω ω ω
 ω νι ^χαλ λα πα αν τα α ε ε ε θου ^Δ
 και α σθε νει ας φυ υ σε ε ε ω ως ου ουκ
 ε ε φει ει ει ει σω ^π^χ υ περ της α λη
 θους του Σω τη η ρος δο ο ο ξης ^Δκαι τους
 αυ την σμικρυ υ νο ο ον τας ^Δστερρω ω
 ω ως κα τη η γωω ω νι 1 1 1 1 σω
^πΑλλ ω ω I ε ρα α αρ χα α Α α λε
 ε ε ξα α α αν δρε ^χ τη α να α αρ χω
 Τρι 1 1 α α α δι ^χ πρε σβε ευ ε συν τοις σοις
 συλ λει τουρ γοις οις Πα α αυ λω και I ω α

α α αν νη ρ ε λε η θη ναι τα ας ψυ χα

α ας η η μω ω ω ων Δ

Ἅγιος πρόπτερος Πατέρων

και νυν και αι ει ι και εις τους αι ω
νας των αι ωνων α μην ρ

Ἄγιος Μακάριος μεν σε ρ Θεος το κε Παρ
θε ε νε ρ και δο ζα ζο μεν σε ρ οι πιστοι

κα τα χρε ε ος ρ την πο ο ο λιν την α

σειστον το τει ει χος το αρ ρη κτον την αρ ρα

γη η προστα σι ι αν ρ και κα τα φυ γη η
των ψυ χων η η μων ρ

30-08-

ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Δοξολογία Μεγάλη σε ḥχο πλ. α'. Ἐπιλογές.

Ὕχος λαῷ Πα—^οΙ

χ ^K ρούσοιτω δειξαν τι το φως δοξα εν υ
 χ ^q Δοξασοιτω δειξαν τι το φως δοξα εν υ
 ψι ^Δ ιστοις Θε ω ν και ε πι γης ει βη η
 νη εν ανθρωποις ενδο κι α ^χ ^q
 χ ^K ρούσοιτω δειξαν τι το φως δοξα εν υ
 χ ^q Υ μνουμεν σε ευ λο γου μεν σε προσκυ
 νου μεν σε δοξο λο γου μεν σε ν εν χα ρι
 στου μεν Σοι δι α την μεγα α λην σου δο
 ς
 ξαν ^χ ^q

χ ^K ρούσοιτω δειξαν τι το φως δοξα εν υ
 χ ^q Κυρι ε Βα σι λευ ν ε που ρα νι ε Θε
 ε Πατερ παντο κρα α τορ ν Κυρι ε γι ε
 μονο γε νες Ι η σου Χριστε και Α γι ον

Πνευμα

χ
q

^K

χ^χ q **Κ**υρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου

ο γι ο ος του Πατρος ^{v'} **η** ο αι αι ρων την α

μαρτι ι αν του κοσμου ^x **q** ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας αμαρτι ι ας του κοσμου ^x **q**

^K χ^χ q **Π**ροσδεξαι την δε η σιν η μων ^{v'} **η** ο κα

θη με νος εκ δε ξι ω ων του Πατρος και ε

λε η σονη μας

χ
q

^K

χ^χ q **Ο** τι συ ει μο νος **A** γι ος Συ

ει μο νος **Κ**υρι ος ^{v'} **η** η σους Χριστος εις

δο ο ξαν Θε ου Πατρος α μην

χ
q

κ
 χ^q Καθ' ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω
 σε γ^v και αι νεσωτο ο νο μα ασου εις τον αι
 ω ω να γ^v και εις τον αι ω να του αι ω νος χ^q
 κ
 χ^q Κα τα ξι ωσον Κυ ρι ε εν τη η με
 ρα ταυ τη γ^v α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι
 η μας
 Δ K
 χ^q Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των
 πα τε ε ρων η μων γ^v και αι νε το ον και
 δε δο ξα σμε ε νον το ο νο μα ασου εις τους
 αι ω νας α μην χ^q

χ^q Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας ^{γ'} **ν** κα θαπερ ηλ πι ι ι σα μεν ε
 πι σε ^χ ^q
^Δ ^Κ
 χ **Θ**υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα
 ξον μεταδι και ω μα τα Σου ^χ ^q
^Κ
 χ **Κ**υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η
 μιν εν γε νε α και γε νε α ^χ ^q ε γω
 ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ^{γ'} **ν** ι ασαι
 την ψυχην μου ου ο τι η μαρτον Σοι ^χ ^q
^Κ
 χ **Κ**υ ρι ε προς ε κα τε φυ γον δι δα ξο ον
 με ^{γ'} **ν** του ποι ειν το θε λη μα ασου ^{γ'} **ν** ο τισυ ει
 ει ο Θε ος μου ^χ ^q

χ **Ω** τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τισουσ Φομεθαφως **χ** **q**

χ **Π**α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι

νωσκουσι Σε **χ** **δ** γιος ο Θε ος **γ** Α γιος I

σχυ ρος **γ** Α γι ος α θα να τος ε λε

η σον η μας **χ** (τρίς) **χ** **q**

χ **δ**ο ζα Πα τρι ι και γι ω και α γι ω Πνευ

ματι **χ** **q**

χ **κ**αι νυν και α ει **γ** και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην **χ** **q**

χ **δ** γι ος α θα να τος ε λε η σονη μας **χ** **q**

Ἄσματικόν.

χ γι ι ι ος ο Θε ε ε ος ν
α α α γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος χ
α γι ος Α α α θα να α τος ε ε λε η η
σο ο ον η η η η μα α α ας χ

Ἄπολυπίκιον
Τοῦ Ἅγίου Ἀλεξάνδρου.
Ὕχος δὲ Ταχὺ προκατάλαβε.

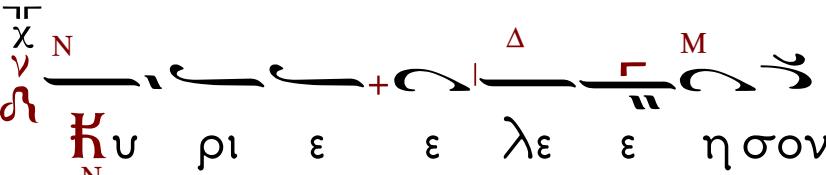
Ὕχος δὲ Δι

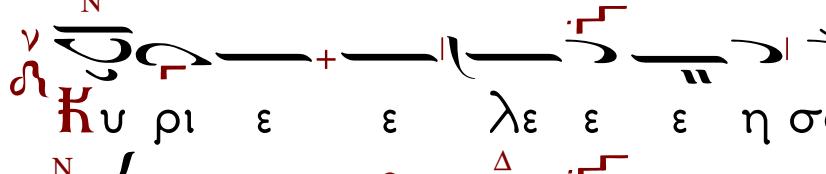
Ἄ^MΤονθεὶ ον Α λεξανδρονκαι Ι ε ραρ
χην κλεινον τονστυλον της πιστεως τον α
ρι στε α Χρι στου εν δοξως τι μη σω
μεν α παν τες συ νελθον τες ως Α ρει ει
ου την λυ μην προρριζον ε κτε μον τα και ρη
το ρων α θε ε ων αι ρε σε ως ρηξαν τα
πλο κας μα χαι ρα του Πνε ευ μα το ο ο
ο ο ος

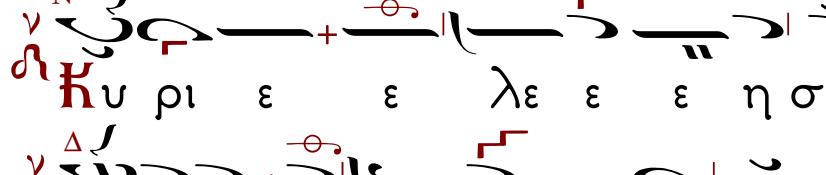
Εἰς τήν Θείαν Λειτουργία

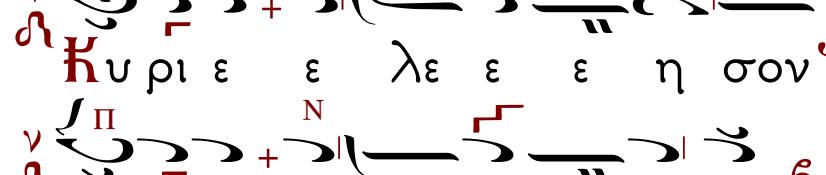
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

ἌΓΙΟΣ ΠΑΤΡΙ ΝΗ

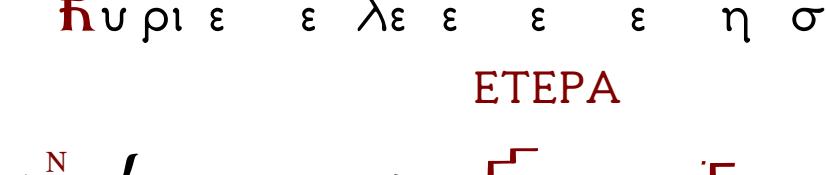
1. Ἄγιος Πατρί Νη
Ἄγιος Πατρί Νη σον

2. Ἄγιος Πατρί Νη σον

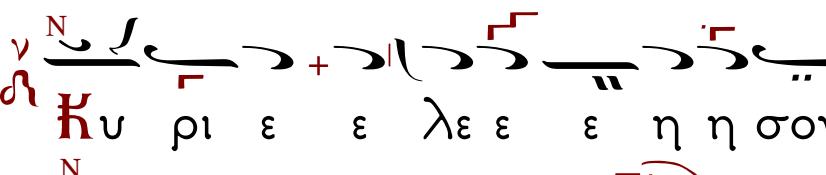
3. Ἄγιος Πατρί Νη σον

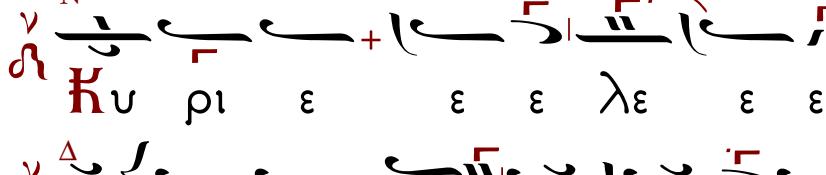
4. Ἄγιος Πατρί Νη σον

5. Ἄγιος Πατρί Νη σον

6. Ἄγιος Πατρί Νη σον

ΕΤΕΡΑ

1. Ἄγιος Πατρί Νη σον

2. Ἄγιος Πατρί Νη σον

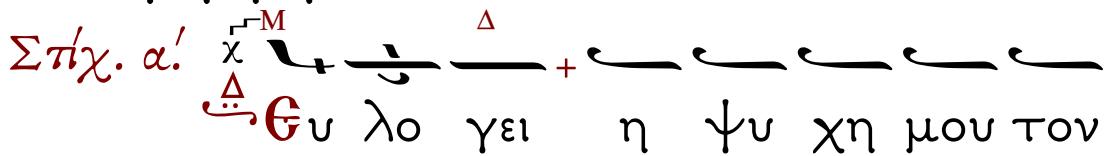
3. Ἄγιος Πατρί Νη σον

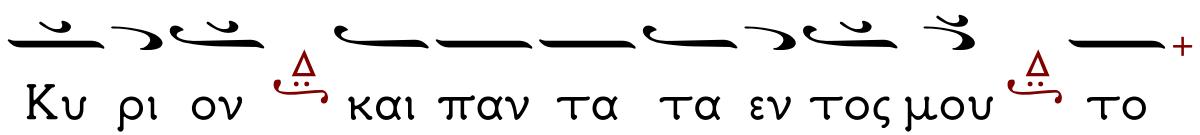
4. γ Δ κυρι ε ε ε λεη σοο ον υ ^M
5. γ N κυρι ε ε λε ε ησον π ^π
6. γ N κυρι ε ε λε ε ε ησον γ ^γ δι
7. γ Γ κυρι ε ε λεη σον υ ^Γ
8. γ Δθ κυρι ε ε λεη σον α ^α Δ ^Δ
9. γ Δ κυρι ε ε λεη σον υ ^Δ ^Γ
10. γ N κυρι ε ε λε ε ησον π ^π ^Δ
11. γ N κυρι ε ε λε ε ε ησον γ ^N δι
12. γ N Κοικυρι ε δι ^γ

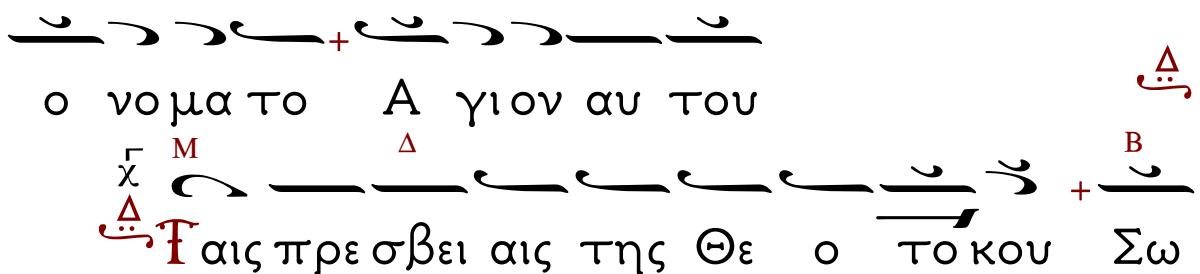
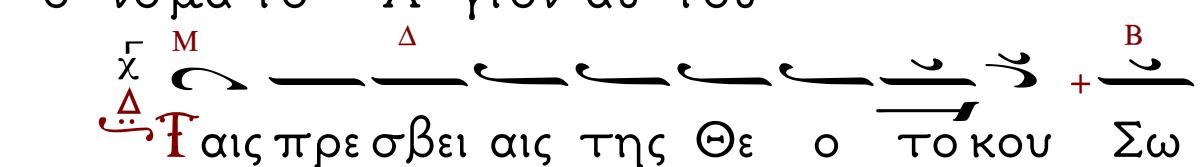
'Αντίφωνον α'

Ὕχος Ἀ Δι

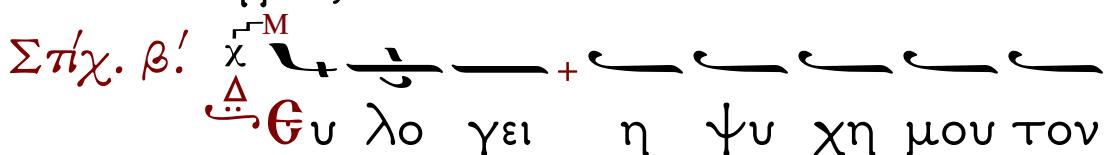

 μη η ην

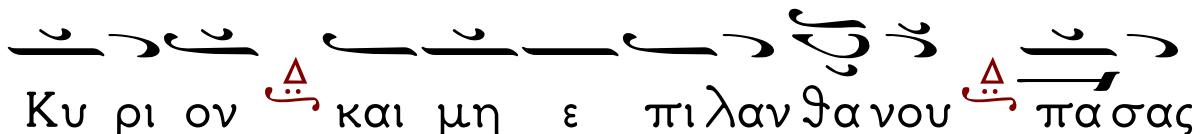
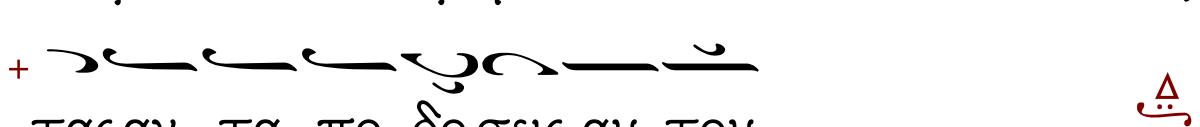
Σπίχ. α!
 Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

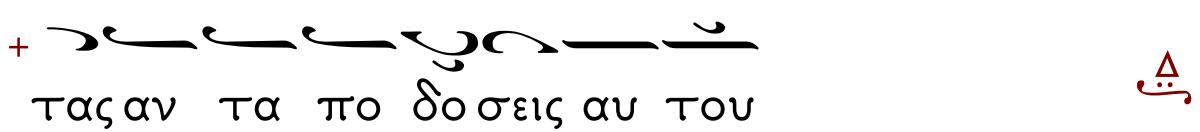

 Κυ ρι ον
 και παν τα τα εν τος μου το

 ο νομα το Α γιον αυ του

 Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

 τερ σωσονη μας

Σπίχ. β!
 Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

 Κυ ρι ον
 και μη ε πι λαν θα νου πα σας

 τας αν τα πο δο σεις αυ του

 Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας 6

Σπίχ. γ! M
Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω z'

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του Δ και η

Βα σι λει α αυ του παντωνδε σποζει Δ

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω B

τερ σωσονημας 6

Σπίχ. δ! M
Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του Δ εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του Δ

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω B

τερ σωσονημας 6

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄταις πρεσβειαῖς τῆς Θεοῦ οὐ τούκου Σω

τέρη σωσον η μά α ας Δ.

Ἀντίφωνον β'

Ἄλλη μη η ην Δ.

Σπίχ. α! Ἄλλι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον άι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου Δ.

ψαλλωτω Θεω μου ε ως υ παρχω Δ.

Κω σον η μα ας γι ε Θεου ο εν Δ.

α γι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ Γ

λη λου ι α Δ.

Σπίχ. β! Ἄλλα κα ρι ος ου ο Θεος ος

I α κωβ βο η θος αυ του ^Δ η ελ πις
 αυ του ου ^ρ ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του ^Δ

^χ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^B ^M ^M ^Δ ^Δ ^Δ
 Σω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
 α γι οις θαυ μα στος ^Δ ψαλ λον τας σοι αλ
 λη λου ι α ^Δ

Σπλ. γ! ^M ^Δ ^Δ ⁺
^Δ Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην ^χ ^Δ την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις ^Δ

^χ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^B ^M ^M ^Δ ^Δ ^Δ
 Σω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
 α γι οις θαυ μα στος ^Δ ψαλ λον τας σοι αλ

Γ Δ
 λη λου ι α Δ
 Σπίχ. δ' χ Δ
 Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον
 αι ω να Δ ο Θε ος σου Σι ων ρεις γε νε
 α αν και γε νε αν Δ
 Β ρω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο εν
 α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ
 λη λου ι α Δ
 χ M Δ
 Δ ο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι
 χ
 ω Πνευ μα τι Δ
 M Δ
 Δ Και νυν και α ει και εις τους αι αι
 ω νας των αι αι ω νων Α μην Δ

Μ ο μο νο γε νης Γι ος και Λο γος
 του Θε ου α θανατος υ πα α α αρ χων
 Μ και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
 Β τε ρανσωτη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
 παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως εν
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
 ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
 δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
 γι ω Πνευματι σωσον η μα α ας

Ἄντιφωνο γένεσις

Ὕπαρχος δέ Δί

Ἄποστολος μα μου λα λη σει σο φι αν

και η με λε τη της καρ δι ας μου συ νε
σιν

Ἀπολυτίκιον

Τοῦ Ἅγίου Ἀλεξάνδρου.

Ὕπαρχος δέ!

Ταχὺ προκατάλαβε.

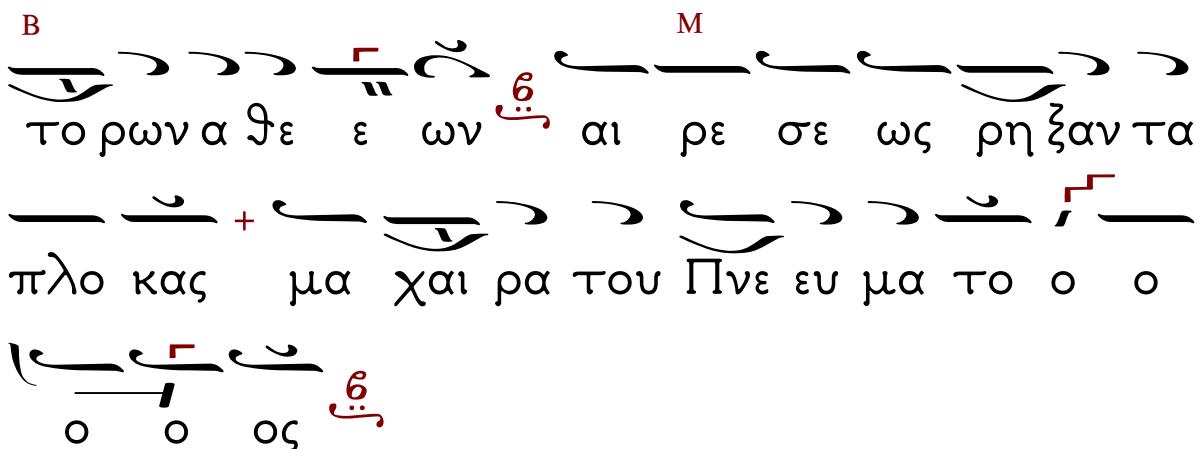
Ὕπαρχος δέ Δί

Ἄποστολος μου Α λεξανδρον και Ι ε ραρ
χην κλεινον τον στυλον της πιστεως τον α

ρι στε α χριστου εν δοξως τι μη σω
μεν α παντες συ νελ θον τες ως Α ρει ει
ου την λυ μην προρριζον ε κτε μον τα και ρη

30-08-

ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Εἰσοδικόν

Ὕχος Δι

Ἐλέ ευ τε προ σκυ νη σω μεν καὶ προ
 σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω Κω
 σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν α γι ι ι
 οις θα αυ μα στο ο ο ος ψαλλον τας σοι
 αλ λη λου ι α

Ἄπολυπίκιον
Τοῦ Ἅγίου Ἀλεξάνδρου.
Ὕχος δὲ Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὕχος δὲ Δι

Ἄ^MΤονθεὶ ον Α λεξανδρον και Ι ε ραρ
χην κλει νον τονστυλον της πιστεως τον α
ρι στε α Χρι στου εν δο ζως τι μη σω
μεν α παν τες συ νελ θον τες ως Α ρει ει
ου την λυ μην προρ ρι ζον ε κτε μον τα και ρη
το ρων α θε ε ων αι ρε σε ως ρη ξαν τα
πλο κας μα χαι ρα του Πνευ μα τος

Ἄπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Ἄχος ἦ Δι

χ ^Δ
 ω α κειμ και Ἀν να ο νει δι
 σμου α τε κνι ας ⁶ και Α δαμ και Ευ α εκ
 της φθιο ρας του θα να του η λευ θε ρω θη σαν
 + Α αχραν τε ^Δ εν τη α γι α γεν νη σει
 σου ⁶ αυ την ε ορ τα ζει και ο λα ο ος
 σου ^Δ ε νο χης των πται σμα των λυ τρω θεις
 εν τω κρα ζειν σοι ^Δ η στει ρα τι κτει την Θε
 ο το ο κον ^ζ και τρο φον της ζω ης η μω
 ω ων ^Δ

**ΑΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΟΥ ΙΕΡΑΡΧΟΥ
Προκείμενον. Ἡχος α'**

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. **Τ**ί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκέ μοι;

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 7:26-28, 8:1-2

Ἄδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὃσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἴδιων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἐαυτὸν ἀνενέγκας. Ο νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἁγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἦν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ

οὐκ ἄνθρωπος.

Ἄλληλούϊα. Ἡχος β'

Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

Στίχ. **Ο** νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Εἰς Μνημόσυνον...
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

$\tilde{H}\chi\alpha \frac{1}{q} \Pi^\alpha$

Ἐκτασις.

ω ω ω ω ω ω π^q ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω νι 1 1 1 1 1 αι ω ω ω ω ω
 ω νι 1 1 ο ον ζ ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε δι ε ε ε ε ε ε κ^q ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε δι ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε δι ε ε ε ε ε ε σται κ^q δι 1 1 1 και
 αι αι ο ο ο ο ο ος κ^q Αλ λη λου ου ου
 ου 1 1 1 α α α α α α α α α α
 α π^q

Εἴδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν

Ἅγιος Ἀλέξανδρος

Ἐδομεν το φως το αλη θι νον ε λα
 βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο μεν
 πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
 η η μας ε σωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἄλεξανδρος μην α μην α μην εις α
 φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην την
 αι ω ω νι ον
 Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυρι ε ⁶ ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ^Δ ο τι η ξι ω
 σας η μας ^Δ των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων ⁶ τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ^Δ ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου ⁶
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἄχιος Δί

Ἄμην Ἐι η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)
ώς του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εύλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α λον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

ᾧχος Βαρύς εἶτε Ζω ^z
 Λε ^z Πα να γι ι α Δε
 εσποι να ^u πο την σκε ε επην σου παντες ^u
^π οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα α
 κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ^z ξι οι ^z
^π προφθασον και λυτρωσε η μας ^u α πο πα
 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
 ε ^z ξα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
^π οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι ^u παν τα ο σα
 αν ^z θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι ^z Δε εσποι
 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
 α των πιστων ^u Κε χα ρι τω με ε νη η ε

π

 πα α κου σον ^π_q των πα ρα α κα λού ουν των σε
 ε ε ε ε ε ε ^z ε ^M ε ^z ε ^z

Θεοτοκία εἰς ὅχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ὕχος Βαρύς ἡ Ζω

Ἄε ^z ^χ ^z Μη η κα τα α πι στε ευ σης με ^ρ ^ν αν
 θρω πι νη προ οστασι α ^ρ ^ν Πα να γι α δε
 εσποινα α α αλ λα δε ξαι δε ε η σι ι ιν
 του ι κε ε του σου ^z θλι ψις γαρ ε ε
 ε χει με ^Δ φε ε ε ε ε ε ρειν ου
 δυ να μαι ^z των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
 τα ^ρ σκε πην ου κε ε κτη μαι αι αι ου ου δε
 που ου προ σφυ υ γω ο α α θλι ος ^z
 παν το θεν πο λε μου ου με νος ^ν και πα ρα

μυ θι ι ι αν ουκ ε χω πλη ην σου ^z Δε ε
 σποινα του κο ο οσμου ελ πις και προστα σι
 ι ατων πιστων ^{τι} μη μου πα ρι ι δης την
 δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η
 σον ^z

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ὕχος Βαρύς ἢ Ζω

χ ^{z³} τα βο λη των θλι ³ βο με ε
 Με τα βο λη των θλι ³ βο με ε
 νων ^λ α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω
 ων ³ πα αρχουσα ³ Θε ο τοο κε Παρ θε
 ε νε ^λ σω ζε πο ολιν και λα ον ^λ των
 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη ^ν των
 χει μα ^ο ζο μενων η γα λη η νη ^ν η μο
 ο νη προστα σι α τω ων πι στω ω ω ω
 ω ω ων ^z

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.